

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
niezawodnie o godz. 4
po południu w drukarni
ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:

Kwartalna.....złp: 12.
Miesięczna..... „ 5.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donie: od wicr: g. 15.

eta Krakowski

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0° q.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 7. 811	-- 3. 6	-- 8,0	poł. zachodni słaby	pochmurno	
26. 12	„ 7. 384	-- 3. 8	7,0	„ „	pogoda	
3	„ 7. 712	+ 0. 4	6,2	„ „	„ „	
9	„ 7. 384	-- 3. 8	-- 8,0	„ „	„ „	

Część Urzędowa.

K R A K Ó W.

Rzeczy uległe prawnemu zajęciu, będą sprzedane przez publiczną licytacją, to jest: 12 beczek wina węgierskiego dnia 31 b. m. i r. o godzinie 10 z rana w domu na Kazimierzu przy Krakowie pod Nro 75. — Zaś ubiory żydowskie, zegarki, talerze cynowe, lichtarze mosiężne, i różne sprzęty, dnia 3 lutego r. b. o godzinie 10 w Sukiennicach krakowskich.

Kraków dnia 26 Stycznia 1832 r.

Dziarkowski kom. sąd.

WARSZAWA (dnia 20 Stycznia.)

Na oryginale własną Jego Cesarsko Królewskiej Mości ręką napisano.

Tak ma być:

Moskwa d. 12 (24) Listopada 1831 r.

Oznaczenie opłat celnych do wzajemnego handlu między Rosyją a królestwem Polskiem zastosowane do przepisów obiętych oddzielną taryfą z r 1822 i uzupełnione dodatkami, jakie w nich zasły.

I. Towary z Rossyji do Polski wyprowadzane i wzajemnie z Polski do Rossyji wysyłane, które przy wejściu z jednego w kraj drugi, podlegać będą opłacie dotychczasowego cła wchodowego.

Powrozy i liny, wstążki jedwabne wszelkie, lniane wyroby, złoto i srebro w wyrobkach, jedwabna przędza. Jedwabne wyroby; pod temi uważane są wyłącznie wyroby i wstążki jedwabne z Rossyji do Polski wyprowadzane.

Wełna surowa, owcza biała i farbowana, wielbłądzia i tym podobne, wielbłądzia przędzona, przędza wszelka inna biała i farbowana.

II. Towary z Polski do Rossyji wysyłane i wzajemnie z Rossyji do Polski wyprowadzane, od których przy wejściu z jednego do drugiego kraju, pobierane będzie cło wchodowe, w wysokości pięć razy tyle, ile dotychczasowa opłata wynosi:

Bronzowe wyrobki, galanteryjne wyrobki, rękawicznicza robota, pióra do kapeluszków z piór kapłonich, chustki szale i pasy, pomada.

III. Towary z Polski do Rosseyi wysyłane, i wzajemnie z Rosseyi do Polski wyprowadzane, które przy wejściu z jednego kraju w drugi, opłacać będą cło wchodowe równające się potrójney ilości dotychczasowey opłaty.

Burty szpilki, bleyways i szyferweys, bielełdło i róż, blaszane wyroby, parasole, karety i wszelkie powozy na resorach, książki białe do zapisywania, skóry wyprawne, kościane wyroby, miedz mosiądz i wyroby z tychże, strony muzyczne z mosiądzu, żelazo i wyroby z niego, cynowe wyroby, kompozycya, obicia, naczynia fajansowe farfurowe i szklanne, robota szewska, taśmy wełniane i niciane, stroje damskie z wyrobów królestwa lub rossyjskich.

Z zagranicznych zaś są zakazane: kwiaty sztuczne, zegary i zegarki, kapelusze słoniane, jedwabne wyroby, jak wyżej przepisano.

IV. Na wełniane wyroby oznacza się cło wchodowe w stosunku 15 od sta wartości, to jest: w tey samey wysokości w jakiej pobierane jest w Polsce cło wchodowe od bawełnianych wyrobów rossyjskich.

Sukno, drap, pułsukienko i kaźmierki we wszelkich gatunkach, nawet też wyroby niewykończone to jest niefarbowane od funta 40 kopijek sr.

Takież wyroby nabijane i drukowane od funta 55 kopijek sr.

Ratyna, wygonie i wełniane trykety 55 kopijek.

Kobierce, flanela, felpa, gryzeta, fryza, multan i inne podobne, oraz berlacze, pończochy i czapki wełniane od funta 15 kopijek.

Wszelki kamlot, stamin, ryps, stamet, bombas, flagtuch, kalamayka, barakan i inne podobne materye w kolorach i drukowane od funta 30 kopijek.

Merinos wszelki od funta rubla srebrem.

Kort, patentkort, toalet i inne wełniane wyrobki z przędzą lnianą lub inną od funta 80 kopijek.

Wszelkie taśmy i fręzle wełniane i pułwełniane od funta 20 kopijek.

Sukna ordynaryjne domowey roboty od funta 5 kopijek.

Uwaga 1. Za sukna w ostatney pozycyi objęte, uważać się mają tylko, sukna wyrobione z wełny zwyczajney nie farbowane i fabrycznego ukształcenia niemające. Sukno tego gatunku wchodzić jedynie może z Ros-

syj do Polski: (ponieważ w Polsce takiego sukna niewyrabiają:) i wolne jest od zaopatrywania w świadectwa pochodzenia. 2. Wywóz z Rosseyi do królestwa Polskiego wełnianych wyrobów, oprócz sukna wyrobu domowego, w ogólności zostaje zakazany.

V. Towary których wprowadzanie z Polski do Rosseyi zupełnie jest zakazane.

Wódka, okowita i wszelkie likwory;

Karty do grania.

Cukier wszelki w głowach, sztukach i mialki.

Przędza bawełniana biała i farbowana.

Bawełniane wyroby wszelkie.

Futra wszelkie oprócz skór owczych.

Z Towarami takimiż z Rosseyi pochodzącymi, przy wyprowadzaniu onych do królestwa, postępować podług osnowy dotychczasowych postanowień; wszakże od przędzy bawełnianej i wyrobów bawełnianych, tudzież od futer ~~nie~~ byź pobiérana opłata celna oznaczona taryfą z r. 1822.

Nadto zabrania się wprowadzać do Rosseyi billon czyli monetę srebrną niżej jednego złotego w kursie będącą pod stemplem polskim, a to pod rygorem postąpienia z nią, podług prawideł wskazanych ustawą celną.

(Dokończenie nastąpi.)

Część Nieurzędowa.

FRANCYA

PARYZ 15 Stycznia.

O świetnym balu danym d. 11 b. m. przez JK Mość w Tuliieryach na 3000 osób, zawierając dzienniki paryzkie następujące interesowne szczegóły w G. P. Stanu, dosłownie umieszczone. »Festyn ten był nader świetny, przeszło 3000 osób znajdowało się na nim. Galerya Dyanny wspaniale była przyozdobioną; festyny od złota i jedwabów dokoła pozawieszane i świeczniki, raziły wzrok swym blaskiem. Około godziny 9tej otwarły się podwoje jednego z przyległych salonów i J. K. Mość otoczony swoją rodziną pokazał się swym gościom. — Zgromadzenie składało się ze wszelkich klass mieszkańców kraju i stolicy. — Parowie, deputowani, jenerałowie, oficerowie wszelkiego stopnia od armii i gwardyi narodowey, obywatele miasta Paryża w uniformach prostych żołnierzy gwardyjskich, wszystko pomieszane w ciągłym zostawało ruchu. Z ubiorów cudzoziemskich szczególniej uderzał strój piosła tunetańskiego swoją

oryentalnością, i węgierskie mundury synów posła austriackiego swoim bogactwem. Gdy król w towarzystwie cesarza D. Pedro i królewiczów, królowa zaś w towarzystwie cesarzowej Brazylii, królowy Dony Maryi da Gloria i królewien, obesli do koła salę, rozpoczęła się muzyka i bal w sali marszałków otwartym został. Xiążę Orleans tańczył z cesarzową Brazylii, xiążę Nemours z królową Portugalską Doną Maryą, cesarz D. Pedro z królowną Ludwiką, hrabia Laroche-foucault z królowną Maryą, a jeden z majorów gwardyi narodowej, z królowną Klementyną. Pożniej królowny tańczyły z prostyni żołnierzami gwardyi narodowej, i tym sposobem po pierwszy raz w pałacu Tulierów wełniane naramniki (*epolety*) równych jak złote i srebrne doznawały honorów. Xiążę Orleans miał na sobie mundur jeneralski, xiążę zaś Nemours kadeta od marynarki. — Cesarz D. Pedro, prawie ciągle bawił się tańcami; szlachetna jego postać i uymująca dla każdego uprzejmość, powszechnie były uwielbione. — Umieszczona w wielu paryzkich dziennikach wiadomość, że ci deputowani, którzy podpisali wiadomą *protestacyą*, niebyli zaproszeni, pokazała się bezzasadną. — Z pomiędzy wielu członków opozycyi, nważano P. Odilon-Barrot obok ministra Montaliwet, i t. p. — Również i liczna rodzina jenerała Lafayett była obecną i należało do tańczących. — Całe ciało dyplomatyczne, i większa część ministrów także obecni byli festynowi. — Król długi czas i z wielką uprzejmością zabawiał się rozmową z posłem angielskim; hrabia Pozzo di Borgo, przywitawszy JKMość bawił tylko przez pół godziny. — Bal skończył się o w pół do 5tę z rana.

Dnia 15. Onegdajsze wiadomości z Londynu, tchną zupełnie pokojem, i przestrazy jakie wzbudziła w Anglii zwłoka ratyfikacyi wielkich mocarstw, zdają się być całkiem zniweczone. — Dziennik ministeryalny angielski *Kuryer* z dnia 12 zawiera co następuje: «Donieśliśmy już wczoray o zaszłém żądaniu do lorda Palmerstona o przedłużenie terminu do wymiany ratyfikacyi. Wczoray, posłowie Francyi, Pruss, Austrii i Rossyi, zebrali się w *Foreign-Office* i po kilkogodzinnej konferencyi, zwłoka piętnastodniowa odraczająca datę ratyfikacyi do 31 stycznia, uchwaloną została. Gońcy wyprawieni zostali

dla powiezienia rozmaitym mocarstwom wiadomości o tym wypadku. (*Uchwala ta konferencyi, już na posiedzeniu izby reprezentantów w Bruxelli d. 14 b. m. przez nadzwyczajnego gońca do ministra spraw zagranicznych nadeszła, czytana była.*) Protokół w téj mierze zaraz spisany został. — W wydziale spraw zagranicznych, odebrane depesze od lorda Heytesbury posła angielskiego w Petersburgu, donoszą o nayszczęrszych życzeniach cesarza Mikołaja, aby sprawa belgijska stanowczo zagodzona została. Wiadomość ta, była bardzo przyjemną dla członków konferencyi. — (J. L. L.)

— Dziennik paryżski *Gazette des Tribunaux* z dnia 11 donosi: Wczoray rano o godzinie 2gię, Pani Marya Elżbieta Poliva de Beauharnois, hrabina Maliva, zatrzymaną została niedaleko stolicy w wozie pocztowym, do Paryża przyprowadzoną i w ręce prokuratora królewskiego oddaną. Powód uwięzienia takiego, niejest jeszcze wiadomy. — Proces tak nazwanych *Przyjaciół ludu*, w sądzie przysięgłych zakończył się dnia 12 b. m. na uniewinnieniu oskarżonych o *zarzut spisków*; ale natomiast ukarani zostali więzieniem i grzywnami, za obelgi wyrządzone sądowi w czasie publicznej audyencyi, które donaywyższego stopnia zuchwalstwa i zaciekłości posunięte zostały. Jeden z nich na 15 miesięcy więzienia, i 500 franków skazany, wychodząc już z izby sądowej, krzychał: *Mamy jeszcze kule i ładunki!* (G. P. S.)

ANGLIA

LONDYN 12 Stycznia.

Giełda nasza przybrała dziś weselszą fizjonomiją. Wszystkie ponure wieści, obiegające względem spadnienia papierów w Paryżu, same przez się upadły; i nikt już dziś niepowątpiewa o dobrej wierze mocarstw sprzymierzonych, względem sprawy belgijskiej. Dzisiejsza obrada konferencyi wszystkie domysły ukoili. Termin wymiany do d. 31 stycznia odroczone, zapowiada pomyślny koniec sporom europejskim. — Dziennik ministeryalny *Kurier* i *Times* wydziwić się niemogą, że o jeden wyraz *poddani*, dwa dni kłócono się w izbie deputowanych Francyi. — Ostatni tak się wysłowił w téj mierze: »Jeden z ministrów francuzkich mówiąc o królu Filipie, nazwał ostatnią razą Francuzów

Jego *poddanymi*. Na ten wyraz powstały krzyki oburzenia; możnaż sobie nad to codzienniejszego uroić? Cietymotogowie polityczni, zrozumieli przez wyraz *poddani* wazalów niższego rzędu, a że się bydyż uznają współobywatelami swego monarchy konstytucyjnego, z wściekłością wystąpili przeciw nayniewinniejszemu z dykcyonarzy. Lecz nieraz już żałować musieliśmy, widząc naszych sąsiadów Francuzów, przywiązujących do prostych słów wielkie znaczenie.»

— Jeden z dzienników donosi, że rząd nasz zawarł kontrakt na dostawę żywności dla 15 okrętów liniowych. Speculanci nasi giełdowi, nieprzywiązują już żadney wiary do pogłosek rozsiewanych o wojnie.

BELGIJE

BRUXELLA 11 Stycznia.

— Król JMć dnia dzisiejszego powrócił z Antwerpii.

— Dziennik tutejszy *Kurier* umieścił artykuł względem zniesienia niektórych warów belgijskich, w którym mówi między innemi: Dnia 17 kwietnia r. z. pełnomocnicy zgromadzeni na konferencyi z wyłączeniem posła francuzkiego podpisali protokół, w którym postanowiono, że część warów Belgii ma bydyż zniesiona. Protokół ten przy negocjacyach względem warów musiał naturalnie służyć za podstawę. Drugi i trzeci jego paragraf jest następujący: »Pełnomocnicy czterech dworów jednozgodnie byli tego zdania, że nowe położenie Belgii, tudzież uznana i zaręczona przez Francją jej neutralność, musiała za sobą pociągnąć zmianę w przyjętym dla królestwa Niderlandów systemacie obrony wojenney; że warownie te nadto są liczne, aby utrzymanie i obrona ich, nie miały się stać ciężarem dla Belgiyczków; że zresztą przyzwolona powszechnie nietykalność granic Belgii, przedstawia nieistnące dawniey bezpieczeństwo; że nakoniec część warów wzniesionych w innych zupełnie okolicznościach, teraz może bydyż zniesiona. Pełnomocnicy postanowili więc: że w czasie, kiedy w Belgii istnieć będzie rząd uznany od rządów w konferencyi udział mających, między rządem tym a czterema dworami zawiązana będzie negocjacya, w celu oznaczenia warów, które zniesione bydyż mają.» Powiadomym traktacie z miesiąca listopada, którym pełnomocnicy z zastrzeżeniem ratyfikacyi dworów uznali

rząd Belgijski; rząd Francuzki domagał się od czterech dworów dopełnienia obietnicy, a w nowym protokole oznaczone zostały warownie znieść się mające. Od tey chwili dają się trudności w negocjacyach. Okazało się że Francya i cztery mocarstwa, które podpisały protokół z dnia 17 kwietnia, zupełnie odmiennie tłumaczyły myśl jego. Francya mniemała, że skoro część warów zostanie zniesiona, reszta ich zostawać będzie do wolney dyspozycyi i jedynie pod władzą Króla Belgiyczków, wolna od wszelkiego dozoru czterech wielkich mocarstw. Lecz konferencya okazała swoje podziwienie z powodu takiego żądania Francyi. Odwołała się do brzmienia protokołu, tłumacząc go w następujący sposób. »Jeżeli nam zostało przyznane prawo zniesienia jedney części warów, niemożna nam także odmawiać prawa dysponowania innemi, utrzymania ich i zarządzenia sposobu utrzymania, jaki nam zdawać się będzie naystosowniejszy. »Francya zaś tak dalece sprzeciwia się temu, iż xże Talleyrand jako drogę pośrednią przedstawił kombinacyą, podług której Francya zrzekłaby się w ogóle zniesienia warów, skoroby mocarstwa uznały Króla Leopolda za jednego i nieograniczonego posiadacza warów. Taki jest obecny plan negocjacyj.»

— Artykuł nadesłany przeciw widowisku wtorkowemu w teatrze *Orfeusz i Eurydyka*, niebędzie umieszczonym, i właściciel odebrać go może z redakcyi, a to dla tey przyczyny: że przekonani jesteśmy, iż Publiczność prędzey przebaczy złey sztuce, lub wystawie, niżeli złey krytyce. Dyrekcyja Teatru niemoże bydyż obwiniana, że artysta na swęy benefis nietrafny wybór sztuki uczynił, bo nie jey ale sam sobie tym zaszkodził. — Jnż na drugi równy benefis i tak zapewne nikt nie przyjdzie; szumnemu afiszowi zaprzeczy dobrej wiary, a beneficjentowi gustu i znajomości sztuki. Potrzebaż więcey na skarce nie podobnych nadużyć? — Szanowny autor krytyk samych afiszów, już by nam był zajął połowę numeru dziennika, o sztuce zaś tak mało nam powiedział że w całej jego recenzyi, zaledwie o tytule dowiedzieć się można z pewnością.

Doniesienie prywatne.

W dniu 8 lutego r. b. o godzinie 10tej zrana, odbywać się będzie w kancelaryi Komory Celnéy na Stradomiu, sprzedaż przez publiczną licytacyą wozu nieużywanego, mocno okutego, zskrzynią apteczną na czterech mocnych rysorach na nim zawieszoną, podobnie okutą, mieszczącą w sobie szufladki i przegródki na lekarstwa i inne efekta apteczne. — Mający chęć nabycia tegóż wozu, zechcą się w oznaczonym terminie i miejscu stawić. — W Krakowie d. 24 stycznia 1832.